

FRANK PREVOS:

‘Vrijheid, in alle opzichten’

Gedurende zijn hele schooltijd werkte Frank Prevos (35) bij de firma A.J. Kroon en Zn. Bloembollenkwekerij. Na het vwo koos hij voor de heao richting bedrijfseconomie. Tijdens zijn afstudeerstage kwam hij tot de conclusie dat een kantoorbaan toch niet bij hem paste. Op dat moment kon hij een vaste baan krijgen bij het bloembollenbedrijf waar hij al jaren zijn zakgeld verdiende. Daar werkt hij nog steeds met veel plezier. Toch maakt hij binnenkort een rigoureuze andere keuze.

Tekst en foto: Monique Ooms

Frank verhuisde als jonge jongen met zijn ouders van Utrecht naar de kop van Noord-Holland. “Mijn vader zat bij de mariniers, dus vandaar dat we deze kant op kwamen.” Vanaf de middelbare school was hij elke vrije dag te vinden bij de firma Kroon, aan de Zandvaart in Breezand. “In die tijd deed ik allerlei voorkomende werkzaamheden, zowel op het land als in de schuur.” Op dat moment zag hij het bollenvak nog niet als een serieuze optie voor de toekomst. “Ik deed mavo, havo, vwo en ging daarna naar de heao, richting bedrijfseconomie, met het idee een baan in die richting te vinden.” Het leren ging hem goed af, maar waar hij geen rekening mee had gehouden, was dat je als bedrijfseconoom veel tijd tussen vier kantooruren doorbrengt. “Tijdens mijn afstudeerstage brak dat me op. Binnenzitten is echt niks voor mij. Juist op dat moment kwam er bij Ard en Machteld een volledige baan vrij. Dat leek me uiteindelijk beter bij mij passen.”

AANSTUREN

A.J. Kroon en Zn. Bloembollenkwekerij teelt tulpen en narcissen, maar de nadruk ligt op bijzondere bolgewassen zoals Iris Reticulata en Danfordiae. De kraam omvat zo’n 36 tot 40 hectare en het bedrijf heeft drie vaste medewerkers in dienst. In het hoogseizoen komen daar nog eens zo’n twintig tot dertig tijdelijke medewerkers bij: zowel Nederlandse als Poolse arbeidskrachten. Frank is mede verantwoordelijk voor de werkzaamheden in de schuur. “Ik begon met het sorteerwerk en kreeg er langzamerhand steeds meer taken bij. Inmiddels brengt Ard zoveel tijd door op kantoor, dat ik het schuurwerk bijna volledig voor mijn reke-

ning neem. Natuurlijk overleggen we wel en officieel doen we het samen, maar in de praktijk laat hij het aan mij over.” Over de inhoud van zijn werk. “In de zomermaanden ben ik verantwoordelijk voor de sorteer- en pelling. Ik zorg dat alles draait, stuur het personeel aan en hou in de gaten dat alles bij de leesbandjes goed gaat. Het ordenen van de cellen doen Ard en ik vaak samen. Verder verloopt de taakverdeling zoals het uitkomt. Ik spring in waar dat nodig is, stel me flexibel op. Dat maakt dit werk ook heel afwisselend. Sowieso zijn elke drie maanden anders: elk seizoen staat er weer een ander onderdeel op het programma. Ik verveel me nooit.” Als het werk binnen gedaan is, gaat Frank buiten aan de slag. “De organisatie van het buitenwerk is in handen van mijn collega Arjan van den Broek.”

Van grote carrièresprongen is bij de firma Kroon geen sprake, stelt Frank. “Mogelijkheden om door te groeien heb ik hier niet echt, daarvoor zou ik bij een groter bedrijf moeten gaan werken. Ik zou er bijvoorbeeld wat kantoorwerk bij kunnen nemen, maar dat doet Machteld al. Bovendien ben ik niet zo’n kantoormens, laat mij maar lekker organiseren en regelen. Als administratief werk de hoofdmoot van mijn dagtaak wordt, haak ik af.” Hij lijkt het gebrek aan carrièreperspectief niet te missen. “Ik vind dit prima zo.” De gedachte van een eigen bedrijf, lijkt hem ook niet aantrekkelijk. “Ik wil die zorgen niet. Als ik nu naar huis ga, ben ik ook echt klaar met mijn werk, ik kan het helemaal van me afzetten. Als ik een weekendje weg ga, zorg ik dat ik mijn werk goed overdraag, en daarna kan ik het volledig loslaten. Ik zie wel aan Ard en Machteld dat het bij hen zo niet werkt. Als je een eigen bedrijf hebt, ben je er altijd mee bezig, dag en nacht. Als het slecht gaat met het

bedrijf, gaat het met jou ook slecht. Dat trekt mij helemaal niet.” Over zijn salaris, lachend: “Natuurlijk moet je tegen je baas altijd zeggen dat je meer wilt verdienen.” Dan, serieus: “Eerlijk gezegd vind ik het wel prima zo. Als ik twee keer zoveel zou verdienen, zou het waarschijnlijk ook op gaan. Je moet een keer tevreden zijn.”

ALLES UITLEGGEN

De tijdelijke medewerkers die Frank in het seizoen aanstuurt, vormen ‘een bonte mengeling’ van Nederlanders en Polen. “Wij hebben nog altijd een aantal huisvrouwen en scholieren uit de omgeving aan het werk. Daarnaast werken we met een groep Polen, waarvan een deel al jaren bij ons werkt. De meesten komen elk jaar terug en die zijn inmiddels zo goed op de hoogte dat je ze heel zelfstandig kunt laten werken. Als ze iets niet weten, melden ze zich direct. Daarnaast zijn er altijd nieuwkomers die je als het ware aan de hand moet meenemen.

.....
 ‘Als je een eigen bedrijf hebt, ben je er altijd mee bezig, dag en nacht. Dat trekt mij helemaal niet’

Als ze voor het eerst bij ons komen, weten ze niks en moet je ze alles uitleggen.” De communicatie met zijn Poolse collega’s verloopt ‘redelijk’. “Sommigen verstaan inmiddels wat Nederlands, en anders kom je een eind met Engels of Duits. Handen en voeten werken ook prima, we komen er altijd wel uit.” Frank stelt dat de komst van Poolse medewerkers de sfeer niet negatief beïnvloedt. “We werkten jarenlang met een vaste groep waarmee we leuk contact hadden. Van die mensen krijgen we nog steeds kaartjes. De mensen die via het uitzendbureau komen, blijven vaak maar kort, daar heb je dan iets minder mee. Maar, met degenen die hier vaker komen en al zo’n tien jaar meedraaien, bouw je echt wel wat op.”

Technische storingen en ‘medewerkers die niet willen’ zijn de aspecten die een soepele voortgang van het werk het meest hinderen, ervaart Frank. “Met name in de peltijd is het echt even flink aanpezen. Dan moet je vooral bij de scholieren flink de wind eronder houden. Geluid is meestal een goede graadmeter:

Frank Prevos: ‘Ik zal gerust nog wel eens denken: ‘Liep ik nou nog maar lekker op het land.’

hoe meer herrie ze maken, hoe minder hard er wordt gewerkt. Af en toe even flink boos doen, wil dan nog wel eens helpen. Vooral in het hoogseizoen moet je overal goed bovenop zitten, je moet continu scherp zijn en mag je aandacht niet laten verslappen. Een foutje is namelijk snel gemaakt, en dan zit je met de gevolgen.” Frank maakt bepaald niet de indruk dat hij onder die inspanningen lijdt. “Ik heb het hier prima naar mijn zin. In deze baan heb ik vrijheid in alle opzichten. Ard is de baas, maar eigenlijk heb ik geen baas. We doen het meer samen, met als verschil dat hij uiteindelijk de beslissingen neemt. Alles gebeurt wel in goed overleg. Hij zegt vaak: ‘regel het maar’, en hoe ik het dan doe, is mijn zaak. Wat ook fijn is: als er iets in mijn privéleven gebeurt waardoor ik op eens morgen vrij moet zijn, wordt dat ook geregeld. Al is het middenin het seizoen. Dat vind ik geweldig.”

DOORGROEIEN

Ondanks al die positieve geluiden, gaat Frank binnenkort toch een switch maken. “Ik vind het werk geweldig, maar toch miste ik iets. Ik zocht

een ander soort uitdaging. Al van jongs af aan heb ik iets met geüniformeerde beroepen. Mijn dienstplicht deed ik bij de marechaussee, dat vond ik prachtig. Ik heb me eens goed georiënteerd en zo ben ik uitgekomen bij de politie. In augustus begin ik bij het korps in Utrecht. Ik ga de vierjarige opleiding volgen voor hoofdagent. Dat is een combinatie van werken en leren. Van daaruit kan ik doorgroeien: ik kan me verder gaan specialiseren, of doorgroeien naar een hogere functie.” Niet alleen verlaat Frank zijn baan, hij verhuist ook naar Utrecht waar hij gaat samenwonen met zijn vriendin Daisy, die in de beveiliging werkt op Schiphol. “Mijn leven gaat helemaal om.” Per 1 juli stopt hij met werken bij de firma Kroon. “Ik heb heel prettig gewerkt. Ook nu heb ik alle medewer-

king gekregen om deze droom waar te maken.” Frank realiseert zich dat met zijn vertrek ook een stuk kennis uit het bedrijf wegloopt. “Ze hebben hele goede mensen in dienst, ze reddden het samen prima. En voor mij kunnen ze misschien een jonge, goedkopere kracht aanpakken. Dat is in deze tijd wel zo gunstig. Wie interesse heeft kan bellen naar 0223-521696.” Natuurlijk zal hij het bollenvak nog best wel eens missen. “Zeker als het mooi weer is en er selectiewerk op het land moet gebeuren, zoals vandaag. Dat vind ik mooi om te doen. Als ik straks weer in de schoolbanken zit, zal ik gerust nog wel eens denken: ‘Liep ik nou nog maar lekker op het land.’ Ach, iedere baan heeft zo zijn charme. Ik zet deze stap met veel vertrouwen in de toekomst.”

Resumé

Hij dacht bedrijfseconoom te worden, maar werd uiteindelijk schuurbaas op de bloembollenkwekerij van Ard en Machteld Kroon. De afgelopen jaren werkte Frank Prevos daar met veel plezier. Vooral de vrijheid in zijn werk waardeert hij zeer. Toch bleef er iets kriebelen: een droom die hij al jaren koestert. Binnenkort gaat hij die waarmaken.